

"Cümleleri, atf ile birbiriyle bağlanmamış olması..." Buradaki "atf ile bağlanma" meselesini misallerle izah eder misiniz?

Atf harfleri, birbirinden farklı olan iki kelime veya cümleyi arasında ortak bir hüküm olduğu takdirde birbirine bağlar. Bunlar; **و**, **ف**, **ثم**, **أو**, **أم**, **بل** harfleridir.

Atf harfleriyle bağlanan cümleler arasında farklılık olup da ortak münasebet anlatılacağı zaman atf gerekir. Aşağıdaki ayette, müminlerin gayba iman etme, namaz kılma ve zekat verme sıfatlarını zikrederek, aralarındaki sıkı münasebet itibariyle atf kullanılmıştır.

مِمَّا وَفَّقَ يَمُونَ الصَّلَاةَ وَالَّذِينَ زَفَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Fakat münasebet çok kuvvetli olup da muğayeret (farklılık) görünmeyecek derecede ise atf kullanmaya gerek yoktur.

Burada bahsedilen ve aralarında atf harfleri kullanılmayan cümleler şunlardır:

الْم * ذَلِكَ الْكِتَابُ لَرَّيبَ فِيهِ هُدَى لِّلْمُتَّقِينَ

Görüldüğü gibi Kur'an'ın eşsiz hasiyetlerini sayan bu cümleler arasında **atf harfi yoktur**. Çünkü bir hüküm diğerlerine hem delil hem neticedir. Atf gerektirmeyecek derecede birbirine bağlıdır. Zaten Üstad Hazretleri bu cümleler arasında şiddetli on iki münasebeti misallerle izah etmiştir.